

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי וישלח י"א כסלו תשע"ד

החברותא בשאון פנימי לחברים גליון מס 468

פצוצים יקרים

וישלח יעקב מלאכים וגו' (ל"ב, ד) יש צדיק לעילא ויש צדיק לתתא, צדיק לעילא הוא שעם כל הדברים אפילו עם דברים גשמיים מתיחד ומתקשר עמהם לעילא, כי בכל דבר יש נשמה המעמיד דבר ההוא. וצדיק לתתא הוא שעם דברים גשמיים אינו מתיחד לעילא, והנה יעקב שלח מלאכים דהיינו ששלח הקול והדבור לפניו לפני ה' אל עשו אחיו דהיינו שאפילו דבר עשייה יומתקו ויתיחדו יחד למעלה, עם לבן גרתי היינו אפילו עם הדברים הגשמיים שהם בחינת לבן קיימתי תרי"ג מצוות והעליתי הכל לשרשן ולמקורן.

(לקוטי תורה למהר"ם ממשרנאביל)

עם לבן גרתי (ל"ב, ה) רש"י: ותרי"ג מצוות שמרתי. מקשין לשם מה הודיע זאת לעשו, מה לו לעשו עם שמירת התורה של יעקב. אלא שיעקב חפץ לומר לעשו שבעצם אין מלכות אחת נוגעת לחברתה, דהרי ההשפעה שמושפע עלי מותנה בתרי"ג מצוות שמרתי, ובערוץ הזה אינך נמצא. וממילא אינך כדאי לשנוא אותי על ההשגים שלי.

ויירא יעקב מאוד ויצר לו (ל"ב, ה) מה שכתוב ויצר לו הגם שהבטיחו הקב"ה, רק שיעקב רצה להיות נושע מצד התפלה שבוה יש שייכות לאדם בזה הישועה לא מצד הבטחת הגם.

(שפת אמת)

ויירא יעקב מאד ויצר לו (ל"ב, ה) ברש"י: עמד על כפל הלשון וירא ויצר. ונראה לפרש שקודם אמר הכתוב שיעקב ירא מעשו, אך מיד ויצר לו שנצמער שהוא מתיירא מבשר ודם ולא זכר שהקב"ה שומרהו כי חרפה היא לירא מאיזה גברא בעולם, לכן התפלל יעקב הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו דהואיל וירא אנכי אותו מוכח שאין אני ירא שמים כהוגן, ובכן אני זקוק לרחמים הרבים אף שקטנתי בזכותי ובמדת יראת שמים וד"ל.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (ל"ב, י"א) מה שקטנתי היינו עניויות הוא - מכל החסדים והאמת אשר השי"ת עושה עם האדם - כי גם זה מאתו יתברך.

(הרה"ק מלובלין זיע"א)

קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך (ל"ב, י"א) הקב"ה בירך את יעקב במדת האמת (כמ"ש תתן אמת לעקב) וזהו שאמר יעקב קטנתי א. מכל החסדים שעשית לי ואיני כדאי להם, ב. גם מה שקטנתי מכל האמת שעשית אותי להיות בבחינת אמת כי קטנתי מעש לדרגא זו.

(עשרת חיים בשם הרה"ק משינאווא)

הצילני נא מיד אחי מיד עשו וגו' (ל"ב, י"ב) פירוש מיד אחי שהוא מיד עשו, כי יעקב היה ירא משני אופנים התקרבות יתר להיות עמו כאח ומשנאתו היתירה דהלא אחיך הוא.

(שפת אמת)

ואתה אמרת היטב איטיב עמך (ל"ב, י"ג) הנה באמת אף שעובר על האדם איזה רעה, אנחנו מאמינים דכל מה דעביד רחמנא לשב עביד (ברכות ט) וגם בזה גנוזים טובות, אולם קשה מאד על האדם לסבול צער ויסורין לזאת ביקש יעקב היטב איטיב עמך שהטוב יהיה טוב גם בעיני בשר וגם בפנימיותו וממילא שלא יסבול מעשו אף שהוא מאמין שהכל לטובה.

ואתה אמרת היטב איטיב עמך (ל"ב, י"ג) כפל הלשון 'היטב איטיב' צ"ב, הנה הבוב"ה משפיע שפע ומעניק טובו לעמו ישראל והשפע מגיע גם אל האומות, אמנם החילוק ביניהם כי את הטובות שמעניק לישראל ניתן בכוונה תחילה למען הטובה, אך הטובה שניתנה לאומות הוא על דרך ומשלם לשונאיו אל פניו להאבירו (דברים ו) ונמצא כי הטובה אינה טובה להם במלואה, אבל לגבי ישראל כוונתו למען הטובה ממש, וזהו היטב איטיב עמך כוונת הטובה למען הטובה עצמה.

(לקוטי רבי משה יעקב (השוסמר))

מכתב קודש ממורנו ורבנו זיע"א

488
1

אמר ע"י ר' ש. פל - תולגס אאליית

ב"ה , יום א' ה' אדר תשל"ה , לונדון.

שלומים מרובים וכט"ס

לכבוד החברים הטובים.....שיחי
נו יארק.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום באה"ר.

שמחתי לקבל שני מכתבך בו אתה כותב
על שלומכם השנה, וכן כי אתה שומע בקולי
ושומר על כל מה שבקשתי ממך ובזאת
אתה מקיים הקשר כל ינתק עמי.

כדי להגיע לתכלית השלימות של בחינת
אהבה בלתי תלויה בדבר ע"י הכרת חובת
האדם בעולמו להיות מקושר בבוראו אחרי
התברר אצלו בבירור גמור הסכנה הגדולה
האורבת לנפשו מאויבו בנפש הדבוק עמו
מעת היוולדו שמבקש לטרדו מהעולם והוא
חומרו העכור כל אחד לפי דרגתו ולפי
שורש נפשו ומידותיו שבא עמו לאוויר
העולם וכל תפקידו של האדם במלחמתו עם
עצמו עצם מעצמיו, שלא יהיה נעלם מעיניו
עוצם סכנתו של הפח יקוש ומלכודת המוות,
המבקשת להמיתו מיתה נצחית מיתה
בעולם הזה ובעולם הנצחי, שהוא בעצם
היינו הך. שמי שזכה לעולמו כאן זוכה גם
שם - ובמה שזכה לשמש קונו בתיקון
מידותיו ולהפוך הגוף לנפש בזה הוא נשאר
להיות קיים לעד על ידי עוצם הבחירה שחנן
הבורא לאדם על ידי שיתעקש תמיד להיות
גלוי לפניו יתברך בכל מערומיו ולא לכסות
אלא לבוא לפניו בכל מה שיארע לו
ממאורעות הזמן כבן המתחטא לפני אביו,
לבקש על נפשו אחרי שנגלה לו מה
שמבקשין ממנו מלמעלה כדי שיזכה

להיות נגאל בבחינת דין ולא יאכל נהמא
דכסופא.

כי בעצם גילוי הסכנה הוא יכול להיות נשמר
הימנה - ואז הופך להיות פחדו להתפחד
ממנו יתברך וליבוש מלפניו, הרי אז מקבל
מלמעלה כוחות מחודשים של רעיונות
נשגבים עם סיבות שונות שזאת הבושה
שמתבייש לפניו יתברך, תתפתח אצלו
שהיא תשמרו מכל אותם הדברים
העלולים להפילו בשאול.

ואם כי אחרי הנפילה שנפל ותהא החמורה
ביותר - אסור להתייאש, כי אין יאוש בעולם
כלל, אבל מה מאוד טוב לאדם שנשמר
מנפילה אחרי שנודע ונתברר לו שהוא תמיד
בבחינת נפילה, כי אפילו כשלא חטא בפועל
ממש, הרי הוא תמיד במציאות החטא - כי
האדם מעצם מהותו הוא חוטא ובעל חסרון
גדול ורק האמונה הפשוטה שהוא מאמין כי
כך עלה במחשבתו לבראו עם בחירה וסכנה
ובעל חסרון גדול - זאת הידיעה משלימתו
להיות תמיד בבחינה של התחדשות הבריאה
אצלו בכל רגע ובכל נשימה - ואז הוא בא
לתכלית תיקון נפשו להיות מקושר בבוראו.
זאת העבודה קל הוא אולי לדבר ממנה או
לכתוב אודותיה, אבל לקיימה בפועל ממש -
הרי יסורי העבודה הזאת כמעט קשים
מנשוא וצריכים לזה עקשנות גדולה והגברת
הרצון לנצח ויהי מה - שיתברר לו לאדם כי
אם אינו יודע טיבה של מלחמה זו ואינו חוגר
חרבו על ירכו - למה לו חיים - ובמה יזכה
לחיים אשר הבורא ברוב טובו וחסדו נותן

הדברים ושימם על לבך, וייטב לך כל הימים.

שמחתי לשמוע שאתה שבע-רצון במקומך החדש, וכי אתה בתקווה טובה שתסתדרו בטוב בפרנסה ובדירה, והשי"ת יתן לכם רחמים וימלא משאלותיכם לטובה אמן.

וכה דברי ידידכם באה"ר

לברואיו, להנעימם נועם עליון וחסד א-ל כל היום וצמצם עצמו לאותיות תורתו שהיא תורת חיים לשמור דרך עץ החיים ע"י תיקון השורש של האדם - בזה שהוא מתפחד מחוזק נטיות טבעו - בזה הוא מעורר רחמי עליון, לפתוח לו פתח כפתחו של אולם, אחרי שאדם יגע עצמו והתעקש לפתוח את החודו של מחט, אנא ידידי הטוב שמור כל

הפסוק פנינים יקרים

ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות (ל"ב, י"ז) שיש בפנימיות כל איש ישראל ניצוץ קדוש, וזה ידושה מן אבותינו הקדושים, על זה קאי ויבן לו בית, שהוא דבר קבוע ונמוע בלב כל אחד מישראל, ומה שאדם פועל טוב וזוכה ביגיעתו ועבודתו זאת יקרא מקנהו, זאת קל להפסיד ולכך צריך הגנה, לכך עשה סוכות להגן.

לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך (ל"ה, י"י) מקשין העולם מה נשתנה יעקב מאברהם שהקורא לאברהם אברהם עובר בעשה משא"כ בישראל רשאים לקרותו יעקב. והנה השם יעקב מרמז על קטנות והשם ישראל מרמז על לשון שררה ויעקב כשנתגדל במעלה גדולה זו לא זחה דעתו עליו, אדרבה נתקטן עוד יותר בעיניו כמו שאמרו רז"ל אתם המעמ, ולכן שפיר לקרותו יעקב אף אחר התגדלו בשם ישראל.

וישב יעקב (ל"ז, א') רש"י: ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף, במדרש רבא מסיים אח"כ: לא שלוחי מצרת עשו ולא שקטתי מצרת לבן ולא נחתי מצרת דינה ויבוא רוגז זה צרת יוסף. מסביר הרה"ק מאפמא זיע"א אות שני מן תיבת 'דינה' יו"ד, אות שני מתיבת 'עשו' ש"ן, אות שני מתיבת 'לבן' ב"ת, בצירוף יחד עולה 'שב', והו' שנאמר ביקש יעקב לישב בשלוח שיהיה די בהשלוח צרות שעולה 'שב', קפץ עליו רוגזו של יוסף, אות שני מ'יוסף' הוא וא"ו, ונגמר כל התיבה 'וישב', ודפת"ח. (שלשלת היוחסין)

ויתנכלו אותו להמיתו (ל"ז, י"ה) פרש"י: כמו אתו עמו כלומר אליו, הענין הוא דאיתא במדרש אנכי זה תורה שבכתב לא יהיה לך זה תורה שבע"פ, והנה בתורה שבכתב אי אפשר לאחזו כי אם בדבקות האותיות כי אי אפשר לאחזו בנפש שפלה מאד רק דיבוריו יתברך אבל תורה שבע"פ צריך לקשר את עצמו בשכל של התורה שנתגלה ברוח קדשם של תנאים ואמוראים. וזהו סוד קוממיות (ויקרא כו, י"ג) שתי קומות תורה שבכתב ותורה שבע"פ, וזהו אתו תורה שבכתב עמו תורה שבע"פ... וזהו ויתנכלו אותו להמיתו כלומר להורידו מתורתו ולהיות בבחינת נחנו מה כי תלינו עלינו. (מתוך לקושי תורה למורה"מ מסשרנאביל)

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח (ל"ז, ב') לשבחו של יוסף יאמר שאפילו בשעה ש'יהי ה' את יוסף' והצליח בעסקו ובכ"ז נשאר להיות 'איש' ולא איבד את צלם האלקים בגאווה ובטפשות. (מאורה של תורה)

וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו (ל"ז, ג') ויסוד אמיתי הוא זה שלא מרגיש בחסרון ההצלחה, כל מה שיהיה לו (ושיקרה לו) רואה בזה השגחת ה' וזוהי ההצלחה.

וכסינו את דמו (ל"ז, כ"ז) פרש"י: ונעלים את מיתתו, יהודה ידע שאם יהיו מוכרחים לשקר ולהעלים מיתתו אין זו דרך ה' אמיתית כי כן מידת האמת של יהודה הביאו לומר צדקה ממני... (רמ"מ מקוצק)

שהשמחה במעונם

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין
הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יצחק טוקצ'נסקי ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל מאיר קרליץ ומשפ' להולדת הבת
משפ' מורגנשטרן להולדת הנין
הר"ר מרדכי אריה לייב מורגנשטרן להולדת הנכד
הר"ר אורי צמרת ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר דוד צמרת ומשפ' להולדת הבן
משפ' גולדשטיין להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר דוד גולדשטיין ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר ישעיה קרויס ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר שרגא שניצר ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר שאול שניצר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח ידידיה כהן לנישואיו
הר"ר חיים יחזקאל פלדמן ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר ישראל דוד דייטש ומשפ' לנישואי הנכדה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדי 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס:
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

